

METODERAPPORT

Posisjonene og pengene, makten og æren

En fortelling om kollapsen i Oslo International Bible College

Journalist
STEIN GUDVANGEN
Dagen

1. april, 2014 så toppoppslaget på Dagens forside slik ut:

«Omstridt bibelskole begjærer seg konkurs»¹

Dette var ingen aprilspøk for noen, men den endelige bekreftelsen på at det var over og ut for Oslo International Bible College (OIBC), 21 år etter at virksomheten ble registrert og over 15 år etter at aktiviteten startet.

For Dagen starter OIBC-saken i august 2012, mer enn halvannet år før konkursen. De 22 månedene som følger, blir begivenhetsrike, ikke minst for undertegnede.

Det første signalet i offentligheten om at alt kanskje ikke var helt som det burde ved den kristne skolen i Lørenskog, kom på forsommeren i form av en klage fra en gruppe utenlandske elever ved skolen. Dette skulle vise seg å være bare ett element – og ett av flere symptomer – i en sak som hadde flere forgreninger.

Enkelt, men vanskelig

Det ble tidlig klart at saken var omfattende, men det var ikke lett å forutse all støyen som skulle komme og all maktkampen som skulle utspille seg rundt en i og for seg liten skole innenfor et norsk frikirkesamfunn.

Dekningen av dramaet og dragkampene skulle ta mye av min arbeidstid i månedene som fulgte, og førte til noe over 30 nyhetsartikler i Dagen, fordelt over nesten to år.

Det skulle bli mye å dekke og beskrive og mange ulike momenter å vurdere. Å tegne et klart bilde av saken tok tid og plass. Det ble viktig å gjøre framstillingen enkel nok, men uten å utelate viktige momenter og detaljer.

Samtidig som saken var kompleks, vil jeg hevde at den var enkel. Det kan drøftes om journalister skal gå etter sin magesfølelse, men jeg må innrømme at det skjedde i OIBC-saken.

I tiden etterpå har jeg pleid å si at min fremste kvalifikasjon i arbeidet med OIBC ikke har vært universitetsutdannelsen min eller to år som mediestudent i Volda, men søndagsskolen.

¹ Dagen, tirsdag 1. april, 2014, forsiden. BILAG 1

Det ble tidlig klart for meg at dette handlet om enkle ting som rett og galt, sannhet og løgn, åpenhet og ærlighet eller ansvarsfraskrivelse og toede hender.

Enten har man gode etiske reflekser i møte med et slikt felt, eller så har man det ikke.

Det overraskende var at ledere for en institusjon som skulle utdanne kristne ledere, selv ikke lot til å ha ryddighet i sin omgang med medarbeidere og medmennesker og heller ikke syntes å legge vekt på kjerneverdier i det budskapet de var satt til å formidle, både i en menighetskontekst og i en statsstøttet undervisningssammenheng.

Det kokte i min verden ned til sentrale personers åpenbart problematiske håndtering av mennesker og verdier, både materielt og åndelig.

Uryddighet?

En tidlig hypotese var at OIBCs problemer handlet om skoleledelsens manglende evne og vilje til å opptre ryddig overfor mennesker; personer som av ulike årsaker ikke ble ansett som nyttige for virksomheten (lenger) eller som på forskjellige måter var havnet på utsiden av sammenhengen skolen sto i.

Dette krever en litt nøyere forklaring.

OIBC (tidligere Regnbuen Bibelskole og deretter Oslo International Bible School) var eid av Regnbuen Kristne Fellesskap (RKF), en kristen frimenighet i Lørenskog tilknyttet Pinsebevegelsen.

Det regnes med at det er omkring 30-40.000 pinsevenner i Norge, samt en del flere i beslektede menigheter med såkalt karismatisk preg, som ikke formelt er en del av Pinsebevegelsen.

Vi snakker om forholdsvis få mennesker i en del av den aktive kristne sektoren i norsk kirkeliv, ofte i menigheter med få medlemmer. Sekulær presse og andre aktører tyr blant annet på grunn av størrelsen og de, for mange, fremmede formene menighetslivet antar (tungetale, møtestil, internsjargong mv.) ofte og altfor raskt til sekt-betegnelsen i møte med denne delen av norsk kirkeliv.

Selv om det er forholdsvis få pinsevenner i Norge, og selv om RKF ikke var blant de store pinsemenighetene, var bibelskolen deres blant Norges største. Det betyr også at OIBC var blant de bibelskolene som hadde mottatt mest statsstøtte gjennom årene. De siste åra, og etter at skolen formelt sett var oppgradert til fagskole med over 120 elever, mottok OIBC 7-8 millioner kroner i støtte hvert år. I tillegg betalte elevene skolepenger. Da støyen startet, var de store pengesummene alene en god grunn til å se nøye på hva som foregikk.

Gründeren

I dette lille, men ikke betydningsløse pinselandskapet befinner menigheten RKF seg. Den hadde siden starten i 1998 i tur og orden startet en barnehage, en grunnskole, en bibelskole og en TV-kanal og hadde planer om å opprette videregående skole. Menigheten var navet i hjulet, og menighetens årsmøte var generalforsamling i alle de øvrige virksomhetene. Den eller de som satt med kontrollen i menigheten, kontrollerte dermed de øvrige delene av virksomheten.

Ett navn kommer man ikke utenom når historien skal fortelles, grunnleggeren av menigheten og alle dens virksomheter, pastor Finn Henrik Friis Larsen (FHFL). Han har lang fartstid som pastor og predikant i Pinsebevegelsen, både i Norge og i USA og som forkynner i store deler av verden, ikke minst i Asia og Afrika. Han var tidligere pastor i pinsemenigheten Salem i Lørenskog.

Etter en konflikt der, forlot FHFL menigheten sammen med en rekke av dens medlemmer, og startet en ny pinsemenighet, RKF.

FHFL hadde ulike formelle roller i Regnbuen-systemet, men kort fortalt styrte han systemet ved selv å være valgkomite for styrene i de ulike delene av nettverket, eller å sørge for at personer som sto ham nær (som hans kone Solveig) satt i sentrale roller. I praksis ga dette ham bortimot full kontroll med hvem som satt i styrer og posisjoner. Årsmøtene ble i stor grad sandpåstrøingsorganer

for den sentrale lederen. Han bestemte dagsorden, forberedte sakene, ledet årsmøtene og forfattet referatene.

Denne kunnskapen tilegnet jeg meg høsten 2012, da det ble tid for å se nærmere på hva som hadde foregått og fortsatt pågikk i Losbyveien 1 i Lørenskog, Regnbuen-systemets hovedkvarter.

Uten fordommer

Før OIBC-saken dukket opp, hadde jeg hatt ett møte med Regnbuen-lederen. Det fant sted året før da jeg intervjuet FHFL under Pinsebevegelsens årlige lederkonferanse. Det forløp greit og var hyggelig. Jeg gikk derfor fordomsfri inn i OIBC-saken sent i august 2012, uten vesentlig kunnskap om personer som var eller hadde vært tilknyttet virksomheten – eller om den omfattende misnøyen som jeg etter hvert skulle få kunnskap om.

Den første presseartikkelen om OIBC står i studentavisa Universitas. Den skrev 29. august 2012 at «70 studenter anklager ledelsen på Oslo International Bible College for trusler og trakassering. Studentene skal blant annet ha blitt beskyldt for hekseri», het det i ingressen.²

Dagen følger opp med sin første OIBC-artikkel dagen etter, torsdag 30. august³, med henvisning til Universitas, men også med egne journalistiske bidrag.

FHFL var på denne tiden både lønnet pastor i RKF og lønnet rektor ved OIBC. Han tilbakeviste anklagene fra skolens elever.

I Dagens aller første OIBC-artikkel – skrevet av min kollega ved vårt hovedkontor i Bergen, Johanna Hundvin Almelid – sier skolens tidligere rektor, Trygve Bekkesletten, om sin tidligere nære medarbeider: «Friis Larsen er en sterk person som ikke gir seg før han må. Vi tenkte etter hvert så forskjellig at jeg valgte å slutte».

Dette skulle vise seg å bli et preludium til en del av høstens «kristelige» begivenheter på Nedre Romerike. Fordi jeg jobber på Dagens Oslo-kontor, falt et i min lodd å dekke rettssaken da Bekkesletten saksøkte RKF, og FHFL solidarisk, for å få tilbake penger han hadde lånt ut i forbindelse med TV-stasjonen Verdikanalen som gikk konkurs i 2007.

Det var ikke noe som på dette tidspunktet tilsa at det var en sammenheng mellom tvisten mellom FHFL og Bekkesletten og de øvrige vanskene i OIBC-systemet.

Min teori ble imidlertid ganske kjapt at dette kun var tilsynelatende.

Rettsak

Den hellige skrift sier at trosbrødre ikke skal trekke hverandre for en verdslig rett, men løse konflikter seg imellom, eventuelt med hjelp fra kristne ledere. Det var selvsagt også en del av læregrunnlaget på bibelskolen OIBC – men det er ikke alltid samsvar mellom pensum og praksis.

Rettsaken i Lillestrøm viste at de to mangeårig nære medarbeiderne Bekkesletten og Friis Larsen nesten ikke så likt på noe lenger, heller ikke hvorvidt Bekkesletten hadde krav på å få tilbake pengene sine slik de andre involverte hadde fått.

FHFL og medarbeideren Larry Frick lånte penger til TV-virksomheten samtidig med Bekkesletten. De to førsnevnte hadde alt fått igjen det de lånte ut, mens Bekkesletten, som forlot Regnbuen-systemet i 2008, etterlyste pengene sine. Han hadde gått med på utsatt tilbakebetaling, men da han sa opp, stanset den helt, og 250.000 kroner gjensto. Etter mange meglingsforsøk, gikk Bekkesletten til sak.

Retten mente alt lå til rette for forlik. Bekkesletten var enig, men Friis Larsen avsto, både på første og andre dag i rettsforhandlingene.

² <http://universitas.no/nyhet/57443/brak-pa-bibelskole/hl:Oslo+International+Bible+College> BILAG 2

³ Dagen, torsdag 30. august, 2012, side 7 BILAG 3

Dagen dekket saken gjennom tre artikler, først en forhåndssak 4. september⁴, deretter to artikler fra rettsforhandlingene som gikk onsdag 5.⁵ og torsdag 6. september⁶.

Rettsaken bidro til å tegne et bilde av FHFLs behandling av betrodde midler og medarbeidere som ga grunn til å stille flere spørsmål, ikke bare knyttet til menigheten isolert sett, men også den øvrige virksomheten.

Granskning etter varsel

Rettsaken faller i tid sammen med at Dagen begynner å skrive om forholdene ved OIBC, menighetens bibelskole. Anklagene fra skolens elever – det vil si 70 av 134 elever våren 2012 – var sendt i et brev til kontrollorganet Nokut (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen).

Kunnskapsdepartementet ba samtidig om en redegjørelse fra skolens ledelse angående økonomiforvaltningen, med frist 1. september. Redegjørelsen ble innhentet på grunnlag av «et varsel fra en person som sa det kunne være mulige overføringer fra bibelskolen til et selskap utenfor skolen, som ikke var av forretningsmessig karakter».

Departementet ville vite om OIBC hadde «...ført statlige midler ut av skolevirksomheten». Det ble derfor startet tilsyn med skolen 3. juli.⁷

Summen av alt dette må ha gjort at skoleledelsen følte seg sterkt pustet i nakken. Dagen ba i etterkant av dekningen av rettsaken i tingretten om kommentar fra OIBCs rektor til antydningene fra varsleren. Vi fikk da følgende respons fra rektor Friis Larsen:

« – I denne saken snakker jeg ikke mer med Dagen».

Tonen var satt.

Se kildene i øynene

I løpet av bare noen dager i september hadde vi fått etablert at flere ulike aktører, fra departementet til tidligere ansatte til tidligere (og delvis daværende) elever og ansatte hadde mer enn ett forhold å klage over.

Bildet som var tegnet, pekte i retning av uryddighet og dårlig styring. Reaksjonene fra menighets- og skoleledelsen ga ingen grunn til å avfeie påstandene om hva som foregikk i Regnbuen-systemet. Tvert om.

Men hvordan kunne vi få dette bekreftet? Hvilke spesifikke ankepunkter fantes? Kunne det ikke være snakk om en kristen virksomhet som nå ble hengt ut av personer som av ulike personlige og mer eller mindre saklige grunner likte Regnbuen og OIBC dårlig?

Etter rettsaken bega jeg meg ut på en lengre research-runde. Jeg måtte treffe folk, ansikt til ansikt, se dem i øynene, vurdere deres troverdighet, be om dokumentasjon som kunne underbygge påstander. Her sto det mye på spill, både menneskers renommé, posisjoner, arbeidsplasser, unge menneskers studier og ikke minst: økonomiske interesser. Det holdt ikke med avdekket misnøye og uenighet. Vi trengte noe mer.

Mange kilder

Norge er et forholdsvis lite land, kristensektoren tilsvarende liten. Veien var ikke svært lang til noen som visste om noen som kjente en som hadde jobbet i Regnbuen-systemet, hadde vært i miljøet der eller på andre måter hadde inngående kjennskap til pastor og gründer Friis Larsens ulike aktiviteter gjennom en årrekke.

Hypotesen var at de fleste konfliktene handlet om gnisninger med FHFL; som en følge av hans sentrale posisjon, men også på grunn av hans måte å lede virksomheten på.

4 Dagen, tirsdag 4. september, 2012, side 6-7 BILAG 4

5 Dagen, onsdag 5. september, 2012, side 7 BILAG 5

6 Dagen, torsdag 6. september, 2012, side 9 BILAG 6

7 Dagen, fredag 31. august, 2012, side 6-7 BILAG 7

Bare noen få telefoner skulle til før jeg fikk flere personer i tale. Jeg oppsøkte flere av dem og ba om samtaler. Andre hadde jeg kun telefonisk kontakt med. Disse viste i sin tur til andre som kanskje kunne belyse feltet. Ikke alle kjente hverandre personlig, men de visste nok til å kunne nevne navn på mulige kilder.

De fleste vi kontaktet, snakket åpent. De var om ønskelig også villige å stå fram med både navn og ansikt. For meg var det viktigste å få bekreftet eller avkreftet bestemte påstander som var kommet fram, men også å få et bilde av hvordan Regnbuen og dens avleggere ble styrt og ledet. Var det sannsynlig at innholdet i klagebrevet, varselet til departementet og mediebildet stemte?

Det var jo ikke alltid sekulær presse skrev kompetent om miljøer Dagen har bedre innsikt i enn snittet av norske pressefolk; kirke- og kristenlivssektoren. Ofte er det stikk motsatt.

Min tilnærming til kildene var å be dem fortelle sine historier. Jeg spurte åpent. Det var tidkrevende, for i flere tilfeller var det mye som kom ut da jeg trykte på knappen. Det kom ulike typer informasjon, men summen var betydelig misnøye, særlig med Regnbuen-systemets øverste leder.

Etter å ha snakket med 7-8 ulike personer med fartstid under Regnbuen-paraplyen var bildet entydig: Ulike mennesker kom med utsagn som klart fortalte at det hadde vært vanskelig å være en del av dette miljøet og/eller å jobbe der. Her snakker jeg både om tidligere ansatte og om frivillige som var medlemmer i RKF. Folk kom og gikk både i menigheten og på arbeids- og studiestedet.

Trygve Bekkesletten mente han hadde en uplukket høne med sin tidligere arbeidsplass, men det er viktig å presisere at han ikke er noen hovedkilde til det omfattende materialet vi etter hvert la fram om OIBC eller RKF.

Jeg la til grunn at selv om det var noen som hadde hatt bitre oppgjør og stormende avganger bak seg, kunne ikke alt tilskrives personlig sårethet. Her var det mye mer som lå bak.

Blant kildene er også den personen som trolig var departementets varsler, uten at jeg kategorisk kan fastslå dette. Vedkommende ga inntrykk av å være truet av OIBC-ledelsen – og tross flere forsøk på å møtes, ble det med et par korte møter. Imidlertid hadde vi utbredt kontakt på andre måter.

Av kildevern hensyn kan jeg ikke gå nærmere inn på hvordan kontakten bidro til å belyse feltet, men informasjonen var en viktig bekreftelse på de kritikkverdige forholdene i menigheten og ved skolen.

En annen av skolens tidligere medarbeidere ønsket å være anonym, ikke av hensyn til seg selv, men for å skjerme sin nåværende arbeidsgiver. Vedkommende kom med et kortfattet utsagn som i ettertid kanskje kan sies å oppsummere mye av realitetene bak OIBC-saken:

«Dette er ikke en skole, men et forretningskonsept».

Personen fortalte at knapt noe var på stell i startfasen, mens skolen het Regnbuen Bibelskole. Dette gikk hardt ut over de første elevene, som i stor grad var utenlandske. De fikk knapt den undervisningen de var blitt forespeilet da de forlot hjemlandet for å komme til en flott norsk bibelskole.

Andre fortalte om vanskelige arbeidsforhold, lønn som ikke kom i tide eller som ble utbetalt fra andre enheter i Regnbuen-systemet enn der man var ansatt. Det var også flere andre varianter av svak personalbehandling.

I tillegg var det flere antydninger om at det ble sjonglert med penger mellom RKF's ulike underenheter. OIBC var utvilsomt den enheten det strømmet mest offentlige kroner inn til, så om det var trange forhold i de andre enhetene, kunne det «hentes» penger derfra.

I sum var inntrykket av uryddige forhold styrket gjennom den første research-runden. Mens andre medier ikke viste overdreven interesse for oppvasken i OIBC i starten, ble Dagen den ledende avisen i deknningen av det langtrukne kommende forløpet.

Kraftig kritikk

Å grave i betente saker er ikke bare behagelig. Allerede under rettssakens første dag, ble jeg kraftig kritisert av pastor Finn Henrik Friis Larsen. Fordi det ikke var nettilgang på Tinghuset i Lillestrøm, måtte jeg avgårde til en nærliggende kafé for å få levert stoffet mitt innen deadline.

Da jeg vendte tilbake til Tinghuset, ble jeg grepet tak i av FHFL som refset meg for mitt fravær mens han hadde hatt ordet i retten. Jeg ga ham muligheten til å gjengi det han mente jeg ikke allerede kjente til av fakta eller argumentasjon, en sjanse han ikke grep. I stedet fortalte han at det ikke var noen som var interessert i en liten menighet i Lørenskog, og at tvisten med Bekkesletten ikke var noe vi burde skrive om.

På dette tidspunktet, da det nok var åpenbart at Dagen ikke hadde mye å bringe til torgs som kunne tale til fordel for RKF, OIBC eller Friis Larsen, var jeg i ferd med å bli «persona non grata» hos Regnbuen-pastoren. Da Dagen ba om et lengre intervju der FHFL fritt kunne få komme til orde med alt han hadde på hjertet, svarte han ja til dette – men av slo å bli intervjuet av meg. Intervjuet ble i stedet gjennomført av nyhetsredaktør Fred Gjestad.⁸

I dette intervjuet sier FHFL igjen: – Rettssaken er det bare Dagen som har vært interessert i.

Han mente også at saken var feil fremstilt av oss.

Jeg fortsetter å jobbe videre med OIBC, og en kveld blir jeg oppringt hjemme av pastoren. Da blir jeg skjelt ut for å ha gjort en dårlig jobb og for det han kaller «søppel-journalistikk». Jeg blir gjort oppmerksom på at Dagen som en kristen avis burde kunne finne «noe positivt å skrive om» i stedet for å skrive om «ting som ingen var interessert i».

Det var ikke noe i denne kontakten med pastor Friis Larsen som tilsa at vi skulle lene oss tilbake i vår innsats for å beskrive hva som faktisk foregikk i Losbyveien 1.

Det var det heller ikke da FHFL kom med følgende svar på spørsmål om at mange hadde forlatt menigheten hans i løpet av årene: «Nei, det er ikke mange. Det er Bekkesletten og hans familie.»

På dette tidspunktet visste jeg forlengst at antallet «avhoppere» fra menigheten var stort og alltid hadde vært det.

4. oktober skriver Dagen⁹ at Regnbuen Kristne Fellesskap er dømt til å betale 258.000 kroner til tidligere administrasjonsleder Bekkesletten.

Pastor Friis Larsens kommentar til oss lyder: «Jeg er glad for at jeg personlig er frikjent for alle anklager».

At menigheten, som nå hadde langt under 100 medlemmer, hadde fått en kostbar dom mot seg, kommenterte pastoren ikke.

Tilbakeholdt tilskudd

Mens tingrettsdommeren utformer sin domsslutning og Kunnskapsdepartementet har opprettet et ekstraordinært tilsyn med menighetens bibelskole, holdes statens tilskudd til OIBC tilbake.¹⁰

Dette varsles skolen om i slutten av september. Begrunnelsen er et regnskapsmessig underskudd for 2011 og et budsjettert underskudd for 2012 på nærmere 2 millioner kroner. Dette skaper krisestemning i OIBC.

Etter noen uker utbetales tilskuddet¹¹, etter at OIBC har framlagt en plan for hvordan studentene kan sikres tilfredsstillende undervisning. Men det skal ikke bli siste gang tilskuddet holdes igjen.¹²

Legger ned

Skolen er nå berget – for en stund – men menigheten som eier skolen, sliter. Skolen er en av Norges største bibelskoler (formelt en fagskole) med 120 elever. Menigheten har skrumpet inn og har bare noen titalls aktive.

⁸ Dagen, fredag 7. september, 2012, side 6-7 BILAG 8

⁹ Dagen, torsdag 4. oktober, 2012, side 4-5 BILAG 9

¹⁰ Dagen, torsdag 4. oktober, 2012, side 4-5 BILAG 9

¹¹ Dagen, mandag 22. oktober, 2012, side 4-5 BILAG 10

¹² Dagen, fredag 12. oktober, 2012, side 4-5 BILAG 11

Det blir klart at det ikke er penger å hente til å betale Bekkesletten.

Mens pastor Friis Larsen før har sagt at menigheten vil forholde seg til dommen i tingretten, får vi vite at det lenge har vært planlagt å legge ned menigheten. Da unngår man både dette og andre krav. Dette melder vi 7. desember.¹³

Menighetens fremtid skal avgjøres på et noe spesielt tidspunkt: 3. juledag. Det innkalles til ekstraordinært årsmøte 27. desember. Det må to påfølgende årsmøter til, med minst tre ukers mellomrom, for at et nedleggelsesvedtak er gyldig. Resultatet er at menigheten legges ned 2. februar, og det åpnes konkurs.

I månedsskiftet mars-april 2013 behandles Regnbuen-konkursen i Nedre Romerike tingrett. Bostyrer er tydelig på at det er lite eller ingenting å hente for fordringshaverne. Utover våren har Dagen stilt pastor Finn Henrik Friis Larsen flere spørsmål i forbindelse med konkursen – via e-post; for å få et inntrykk av menighetens økonomiske disposisjoner.

I begynnelsen av desember svarte pastoren at det ikke var noe å si om saken før årsmøtene var avviklet. Idet vi kommer tilbake til saken 22. februar, svarer han: «Jeg forstår ikke hvorfor du skal skrive om dette nå to måneder etter det som har hendt».

Rett før påske (sist i mars) lister vi opp flere spørsmål i en e-post – igjen uten å få svar. Spørsmålene vi stilte handlet om hvorvidt det hadde vært en lønnet pastorstilling i RKF i tiden forut for dommen i tingretten og vedtaket om å legge ned menigheten. Vi spurte også om inntekts- og utgiftsnivå i perioden da menigheten skyldte Bekkesletten penger (2008-2012) uten å betale samt hvordan en menighet med så dårlig råd kunne dekke sine utgifter til en retts sak – eventuelt også til en halv pastorstilling.¹⁴

Dagen fikk aldri svar fra FHFL på noe av dette.

Derimot får vi kjeft for å ha brukt et bilde av hans støttespiller, Larry Frick, tatt i forkant av rettsforhandlingene – med påstand om at Frick hadde reservert seg mot å bli fotografert i retten. Jeg er 100 prosent sikker på at dette ikke medførte riktighet, men FHFL unnlot likevel ikke å prøve seg.

Press

Flere ganger underveis i OIBC-saken går Finn Henrik Friis Larsen forbi meg og direkte til Dagens sjefredaktør for å framføre kritikk av meg og den oppmerksomhet jeg vier OIBC og de andre virksomhetene Friis Larsen har vært sentral i gjennom en årrekke.

Jeg blir holdt løpende orientert om kontakten, men blir stort sett ikke kontaktet direkte lenger. Det er åpenbart at FHFL forsøker å riste oss av seg.

Saken har definitivt offentlighetens interesse, og vi argumenterer med at det er naturlig å dekke hva som skjer ved en av landets største bibelskoler som dessuten mottar flere millioner statlige kroner i tilskudd hvert år.

Presset mot pressen virker ikke – men det opphører ikke av den grunn.

Lønn fra skrinns kasse

12. april vinkler vi vår artikkel¹⁵ på at lønn ble utbetalt og advokatutgifter prioritert mens RKF gikk mot konkurs. På dette tidspunktet hadde vi fått bekreftet av bostyrer at pastor Friis Larsen hadde vært menighetens eneste ansatte, i halv stilling. Han var dessuten daglig leder og den som utformet alle sakspapirer, framlegg og møtereferater. Han var også alene valgkomite til styret og møteleder under årsmøtet. Dette kaller man normalt å ha bukta og begge endene.

Friis Larsens årslønn i de fire årene RKF hadde et krav fra Bekkesletten og andre kreditorer rettet mot seg, var omkring 220.000 kroner pluss feriepenger og sosiale utgifter. Dette var over halvparten

13 Dagen, fredag 7. desember, 2012, side 4-5 BILAG 12

14 Dagen, tirsdag 2. april, 2013, siden 4-5 BILAG 13

15 Dagen, fredag 12. april, 2013, siden 10-12 BILAG 14

av inntektene menigheten hadde i den gjeldstyngede perioden. Bekkeslettens krav var samlet rundt 300.000 kroner.

Til Pinsebevegelsens organ Korsets Seier (KS) sa Friis Larsen at det ikke fantes noen mulighet for å prioritere Bekkeslettens krav og at konkurs var eneste utvei for menigheten. Vi siterte også KS på at 30-40 mennesker fra den nedlagte menigheten nå samlet seg til møter hjemme hos pastoren. I så måte var alt ved det gamle – men på papiret eksisterte det ingen menighet.

Styrevakum

Situasjonen etter Regnbuen-konkursen, var spesiell. Kunnskapsdepartementet innkalte OIBC-ledelsen til møte fordi det brått var uklart hvem som styrte skolen. Eierne, Regnbuen Kristne Fellesskap, fantes jo ikke lenger, og hvem sto nå ansvarlig for forvaltningen av 7-8 millioner kroner i årlig statlig tilskudd?

De innkalte til møtet i departementet 9. april var OIBCs styreleder Karl-Axel Mentzoni og rektor Finn Henrik Friis Larsen.¹⁶

Maktkampen

Med Bekkeslettens krav ute av verden, sto kampen nå om OIBCs fremtid – og hvem som skulle ha makten der. Dersom man la til grunn at dette var et forretningskonsept mer enn en skole, var det ikke usannsynlig at det var her de store pengebeløpene under Regnbuen-paraplyen var å hente.

OIBC-styret, under sin leder Karl-Axel Mentzoni (KAM), hadde i løpet av våren 2013 kommet fram til at familien Friis Larsen var for dominerende i skolens drift – ikke helt i utakt med hva studentene hadde påpekt sommeren før. Også i OIBC var FHFL daglig leder (rektor), men hva viktigere var: Han var valgkomite alene. Nettopp dette var nøkkelen til makta over OIBC, og nå skulle noen snart vri den nøkkelen rundt.

Tirsdag 30. april avslørte styret i en pressemelding et dramatisk hendelsesforløp fra de foregående timene – og informerte samtidig om sin avgang.¹⁷

Mandag 29. april hadde styreleder Mentzoni innkalt til styremøte. Saker som skolens arbeidsmiljø etter klager fra ansatte og skolens omdømme etter RKF-konkursen sto på dagsorden.

Videre ønsket styret å utvide skolens økonomiske basis og utvide eierskapet, trolig ved å trekke inn andre pinsemenigheter etter at RKF nå var en saga blott.

Studentenes Nokut-rapport var også blant punktene, og Kunnskapsdepartementets ekstraordinære tilsyn sto på saklista.

Dessuten: Styret ønsket å erstatte FHFL som valgkomite og selv være valgkomite. Dette ville ha vingeklippet skolens grunnlegger.

Hadde styremøtet blitt gjennomført etter planen, ville det blitt holdt ekstraordinært årsmøte i OIBC samme kveld, i forlengelsen av styremøtet. Siden menigheten var borte, tolket styret det slik at de selv nå var skolens høyeste organ; ikke bare styre, men også generalforsamling.

FHFL var allerede på forhånd fullt ut på det rene med hva som var i ferd med å skje. Han kom til å miste sin makt dersom han ikke lenger kunne styre hvem som satt i OIBC-styret.

I realiteten forsøkte styret å gjøre det alle styrer bør: Å styre. Mens skolen – med staten på nakken – nærmet seg stupet, tok styret omsider ansvar og var villige til å forsøke å begrense grunnleggerens makt og innflytelse, og kanskje også unngå banesår for skolen?

I Regnbuen-universet visste alle at noe slikt aldri ville finne sted uten mottrekk. Finn Henrik Friis Larsen kom følgelig godt forberedt og rustet til styremøtet. Han hadde med seg advokat og truet ifølge styret med å saksøke samtlige styremedlemmer personlig dersom styremøtet ble gjennomført etter planen. Det springende punkt var Friis Larsens rolle som valgkomité.

I stedet for å stå løpet ut, valgte nå styret å gå av: «Styret så derfor ingen annen utvei enn å trekke seg med umiddelbar virkning».

16 Dagen, tirsdag 2. april, 2013, siden 4-5 BILAG 13

17 Dagen, torsdag 2. mai, 2013, side 7 BILAG 15

Dagen spurte hvorfor styret ikke i stedet sa opp OIBC-gründeren.

– Dette spørsmålet er ikke berørt i pressemeldingen. Derfor: Ingen kommentar, svarte styreleder Mentzoni.

Samtidig nektet han å svare på om styret hadde vært misfornøyd med Friis Larsens håndtering av penger. Det var slett ikke bare daglig leder som mislikte pressens oppmerksomhet om antatt gamle synder.

FHFL hevdet på sin side at styrets forsøk på å bli valgkomite var vedtektsstridig.

«Pressemeldingen viser at de ikke har noen interesse av OIBC, men kun seg selv», skrev han i en SMS til oss.

At han selv var sterkt interessert, hersket det ingen tvil om – for allerede samme kveld var et helt nytt styre på plass. Dagen etter det avgåtte styrets avgang, kom det en pressemelding fra det nye styret. Det ble ledet av Øystein Svenning Herskedal (ØSH), mens den ikke ukjente pastoren Jan-Aage Torp var inne som styremedlem.¹⁸

Mens det gamle styret ville svekke Friis Larsens innflytelse, uttrykte det nye styret full tillit til ham.

Møte i Losbyveien

Etter lenge bare å ha hatt kontakt via tekstmeldinger og e-post, og etter at Dagens journalist var blitt gjenstand for flere og ulike utfall fra OIBCs rektor, blir jeg mot slutten av mai invitert til et møte hos OIBC i Losbyveien.¹⁹

Mens pressdekning tidligere hadde vært ansett som plagsomt og uønsket, var Dagen som den førende avisen i dekningen, nå invitert helt inn i styrerommet. Dette var nye takter.

Jeg møtte styrets ferske leder, Øystein Herskedal, rektor Finn Henrik Friis Larsen og dennes sønn, Simon Friis Larsen (SFL). Sistnevnte var nyansatt administrasjonsleder. Han skulle vise seg å få en spesiell rolle de kommende månedene.

På møtet vurderte ØSH fortiden og framla fremtidsplanene. Fra fortiden ble det blant annet vist til at OIBCs tidligere eier, RKF, i sitt siste årsmøte før nedleggelsen (som også var OIBCs generalforsamling) hadde vedtatt at FHFL alene skulle være valgkomite. FHFL avviste for øvrig at det var framlagt noen trusler om å saksøke styremedlemmene, men at han hans advokat hadde sagt at skolens elever kunne komme til å saksøke styremedlemmene dersom skolen gikk konkurs og de ikke fikk fullført sine studier.

Det avgåtte styret fikk ansvaret for den uryddige økonomiske situasjonen og skolens problemer. ØSH stilte seg bak kritikken og bekreftet at det ville gått galt hvis driften ikke ble lagt om.

«De hadde bare på agendaen å anklage rektor, men det er klart at styret ikke har gjort jobben sin», supplerte FHFL.

Det avgåtte styret avsto fra å kommentere dette – men det var nå den tidligere nestlederen, Frank A. Stevenson som svarte på vegne av det gamle styret, ikke styreleder Mentzoni.

Friis Larsen går – og Friis Larsen kommer

Mens pressen er i sommermodus, kan det også skje interessante ting. Hjemvendt etter ferien blir jeg sent i august 2013 klar over at noe overraskende har skjedd: Finn Henrik Friis Larsen har gått av som rektor ved OIBC.

Dagen skriver at familien Friis Larsen nå har fått full kontroll over skolen det så ut til at de skulle miste grepet om fire måneder før.²⁰

13. august trådte FHFL tilsynelatende til siden og ble «bare» Mission & Marketing Director, som det het i OIBCs engelskspråklige verden. Imidlertid ble det 12. august opprettet et aksjeselskap. Oslo International Bible College AS, og der var FHFL og hans kone Solveig Friis Larsen de eneste

18 Dagen, fredag 3. mai, 2013, side 8 BILAG 16

19 Dagen, onsdag 29. mai, 2013, side 8 BILAG 17

20 Dagen, torsdag 29. august, 2013, side 8 BILAG 18

aksjonærene.

Nå kan ekteparet Friis Larsen avholde generalforsamling ved kjøkkenbordet.

(Etter hvert begynte vi å omtale Friis Larsen som skolens reelle leder, selv om han ikke hadde noen slik formell posisjon. Også dette ble vi kritisert for av Friis Larsen).

Sønnen Simon innsettes nå som rektor. Faren skal dog ikke rapportere til sønnen, men til styret. Styret er selvsagt underlagt generalforsamlingen – så FHFL rapporterer som ansatt til et organ han selv kan avsette når han finner det for godt. Modellen er egnet til å gjøre ham uavsettelig.

Etter det avgåtte OIBC-styrets forsøk på selv å bli generalforsamling, har OIBC vært i et vakum. Nå er dette borte. Foreningen OIBC kan avvikles og verdiene i foreningen overføres til det nye aksjeselskapet.

I løpet av sommeren har imidlertid Nokut (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) besluttet å starte en revisjon av ulike forhold knyttet til skolen. Man har blant annet vært helt trygge på oppnevningen av det nye styret, opplyser lederen for Nokuts tilsynsavdeling.

Pressens betydning

Dagen får fra Nokut opplyst at «ulike presseoppslag også har hatt betydning for beslutningen om å starte en grundig gjennomgang av alle sider ved skolens drift». ²¹

Dette er den første og eneste eksplisitte anerkjennelsen fra offentlige organer av pressens innvirkning på hendelsesforløpet, og siden Dagen klart hadde flest artikler om OIBC, må vi kunne anta at vår dekning hadde virket inn på kontrollmyndighetenes vurdering av situasjonen.

Ydmykhet som døråpner

Gjennom det meste av arbeidet med OIBC-saken har jeg hatt god kontakt med kilder i Kunnskapsdepartementet. Jeg har ikke tidligere hatt en så omfattende og tett kontakt med norske byråkrater.

En del av kontakten har handlet om å forstå hvordan slike saker behandles, rent formelt. Gjentatte ganger har jeg sagt: «Dette er voksenopplæring» – noe det også var.

Jeg tror på og har erfart at en slik ydmykhet overfor et ukjent felt og de som jobber med det, bidrar til åpenhet.

Samtidig har jeg kunnet følge saken og dens framdrift ganske godt. Kombinert med aktiv bruk av OEP (Offentlig elektronisk postjournal) har dette gitt meg oversikt om departementets arbeidstempo og gitt meg muligheten til stort sett å være på hogget når møter har vært holdt, beslutninger er blitt tatt og dokumenter er sendt til eller fra departementet.

Mer kraftig kritikk

Lørdag 7. september 2013 ²² skriver Dagen at Kunnskapsdepartementet gir OIBCs avgått rektor Finn Henrik Friis Larsen, men også skolens styre, kraftig kritikk i sin tilsynsrapport som forelå to dager før. Dette er slutten på 14 måneders tilsyn – og departementet lover å følge nøye med på alt som skjer ved skolen også videre.

Kritikken handler både om sviktende økonomihåndtering og uheldige formelle forhold. Blant annet kritiseres det at daglig leder FHFL har vært styrets enerådige valgkomite. Styret kritiseres for å ha hatt for liten oppmerksomhet om den økonomiske situasjonen og blant annet for dårlige styreferater.

FHFL som tidligere ofte har anstrengt seg for ikke å svare på spørsmål fra Dagen, er nå villig til å kommentere flere punkter i tilsynsrapporten. Blant disse er spørsmål knyttet til overføring av sekssifrede beløp fra OIBC til selskapet Privilegium Ltd. som ekteparet Friis Larsen eide. Dette gikk med betydelig underskudd, og da det skulle legges ned, ba FHFL og hans kone om at Privilegium kunne få *fakturere* for noe av deres arbeid ved OIBC i stedet for at de skulle få vanlig

21 Dagen, torsdag 29. august, 2013, side 8 BILAG 18

22 Dagen, lørdag 7. september, 2013, side 12 BILAG 19

lønn. Styret godkjente dette.

Nå går imidlertid det gamle styret offentlig ut etter lang tids taushet – skjønt det er tidligere nestleder Frank A. Stevenson som går i felten, ikke tidligere styreleder Mentzoni.

Stevenson kan fortelle at styret møtte kraftig motstand da de ba FHFL om å få se fakturaene Privilegium hadde sendt OIBC. Stevenson medgikk at det var «ting ved økonomien som kunne vært saklig avskjedigelsesgrunn, men vi valgte å ikke sparke ham». ²³ Implisitt i saken lå det at overføringene til Privilegium kunne innebære forsøk på skatteunndragelse.

FHFL stiller seg uforstående til kritikken og viser til at styreleder Mentzoni, som også var timelærer ved skolen, fikk fakturere på tilsvarende måte til sitt selskap Mentzoni Worldwide Ministry. Her skylder styret på daglig leder og daglig leder på styret. Begge parter mener at de(n) andre hadde overfakturert for sitt arbeid.

Familiesplid

I oktober går maktkampen over i et nytt kapittel.²⁴ Mens det så ut til å være duket for full familiær kontroll med OIBC et par måneder før, er det brått åpen strid mellom far og sønn Friis Larsen; gründer Finn Henrik og rektor Simon.

Det viser seg også at OIBC-styret har stanset FHFLs forsøk på å overføre skolen til aksjeselskapet han og kona har opprettet. Rektor Simon Friis Larsen (SFL) støtter styreleder Herskedal (ØSH), og det er åpen krig mellom far på den ene siden og sønn og styreleder på den andre.

Herskedal var tiltenkt rollen som styreleder også i aksjeselskapet, men på generalforsamlingen i aksjeselskapet 12. september framkommer det ifølge ØSH at det er gjensidig mistillit mellom FHFL og ØSH.

ØSH har imidlertid full tillit til SFL, og disse to gjør nå hva de kan for å berge skolen. Det mener de at de best gjør uten far Friis Larsen ved spakene.

ØSH opplyser at kritikken mot OIBC fra Kunnskapsdepartementet var langt krassere enn han hadde ventet. Han føler at han ikke ble tilstrekkelig informert da han sa ja til å bli styreleder. Han peker særlig på den mulige skatteunndragelsen i forbindelse med overføringene til Privilegium Ltd.

FHFL benekter samtidig at han har mistillit til OIBCs styreleder.

– Han gjør en utmerket jobb, hevder han i en SMS som ikke bidrar mer til forvirring enn til klarhet.

Dramaet fortsetter med at det profilerte styremedlemmet Jan-Aage Torp også forlater styret, og på vei ut døra kritiserer han både styrelederen og familien Friis Larsen for at det har fått utvikle seg en ukultur ved skolen.

Han mener også at det er flere enn skolegründer Finn Henrik Friis Larsen som har «brukt systemet for alt det er verdt og nydt godt av ukulturen». ²⁵ Det har han trolig rett i.

Nyttig kompetanse og kinkig habilitetsproblematikk

Samtidig med Torps kommentarer offentliggjør vi at OIBCs styre er supplert. Dette skaper en litt kinkig situasjon for meg som journalist – og den illustrerer hvor små forhold det ofte er i kristen-Norge.

Selv har jeg en blandet kirkelig bakgrunn, med oppvekst som statskirkelig prestesønn, men siden en lengre vandring som av ulike grunner gjorde meg til medlem i en liten pinsemenighet.

På den ene siden gir flere tiårs vandring i det kristne landskapet betydelig innsikt og kompetanse. Det er svært nyttig i kristenlivsredaksjonen i Norges eldste kristne dagsavis.

På den annen side kjenner man så mange mennesker etter hvert at faren for å bli inhabil er til stede oftere enn man kunne ønske. Det er flere slike tilfeller i Dagens redaksjon hvert år. Denne gangen

²³ Dagen, fredag 13. september, 2013, side 8 BILAG 20

²⁴ Dagen, lørdag 12. oktober, 2013, side 6 BILAG 21

²⁵ Dagen, mandag 4. november, 2013, side 6-7 BILAG 22

var det min tur.

Et av de nye styremedlemmene var Øyvind Kleiveland. Han hadde denne høsten begynt å jobbe deltid som lærer ved OIBC og ble valgt som de ansattes representant til styret. Problemet med dette var at han var medpastor

i min menighet, Bærumskirken. I tillegg var og er han en nær venn. Til overmål har han tidligere vært ansatt som journalist i Dagen.

Idet Kleiveland trer inn i styret, må vi gjøre våre lesere oppmerksomme på denne forbindelsen.

Det skjedde med følgende tekst: «Kleiveland

har tidligere vært ansatt i Dagen. Kleiveland er ikke

og har

aldri vært kilde til noe Dagen har skrevet om konflikten rundt Regnbuen Kristne Fellesskap og OIBC.»

Mer familiebråk og maktkamp

Den som måtte ha trodd at skolens ledelse nå skulle få arbeidsro, trodde feil. Skolegründer Finn Henrik Friis Larsen handler raskt.

På dette tidspunktet – tidlig i november 2013 – er jeg en stund blitt møtt med åpenhet når jeg har henvendt meg til OIBCs rektor og til styreleder Herskedal. Det er et åpenbart regimeskifte. Den gode kontakten gir meg nå tilgang til informasjon om at det drar seg opp til en ny rettslig strid.

Nå dukker enda et medlem av Finn Henrik Friis Larsens familie opp på arenaen, sønnen Richard Larsen. I motsetning til sin akademiske lillebror, er han snekker og har ingen erfaring med skoledrift – men han skal senere bli styreleder for skolen. Nå står han sammen med to tidligere styremedlemmer bak et krav om midlertidig forføyning mot OIBCs ledelse og styre. Målet er å omstøte styrets oppnevning av nye styremedlemmer etter at tre av fem medlemmer trakk seg.

Far Finn Henrik Friis Larsen er formelt ikke blant saksøkerne, men Dagen-kilder etterlater ingen tvil om hvem som trekker i trådene: Her er det bror mot bror og far mot sønn.²⁶

8. november – samme dag som regjeringen Solberg presenterer statsbudsjettet – skriver Dagen at OIBC-ledelsen frykter at departementet igjen skal holde tilbake skolens tilskudd. Det skal gå verre enn som så.

Ute av statsbudsjettet

8. november kommer nemlig det som skal strupe skolen. Mens de fleste journalistene ser etter store linjer og graden av blåfarge i statsbudsjettet, gjør jeg et kjapt digitalt søk på Oslo International Bible College. Mens den rødgrønne regjeringen hadde foreslått å bevilge 8,1 millioner kroner til OIBC for 2014, har Solberg-regjeringen nær halvert beløpet.

Det betyr i praksis at skolen ikke kan drive videre etter vårsemesteret 2014.

Begrunnelse: OIBCs drift er «ikke i tråd med formålet», som det står i Dagens overskrift 9. november.²⁷

OIBC-rektor Simon Friis Larsen er på bakgrunn av alt som har skjedd det siste året, realistisk, og han forundres ikke over at Kunnskapsdepartementet «napper ut kontakten», som han uttrykker det.

Styreleder Herskedal melder at han fortsetter sitt arbeid så lenge Simon Friis Larsen er rektor. Rektoren på sin side varsler sin avgang dersom broren Richard, med faren i ryggen, vinner fram med sin forføyningssak.

– Da faller korthuset sammen, sier styrelederen – med anstrøk av profetiske evner og klarsyn.

Herskedal er for øvrig en mann uten fartstid i kristne sammenhenger, men paradoksalt nok den som mest åpenhjertig og direkte gir oss troverdig informasjon både om fortidige hendelser og om det som skjer i nåtid. Det måtte altså en «hedning» til for at sannheten skulle bli fortalt uten store forbehold.

²⁶ Dagen, fredag 8. november, 2013, side 8 BILAG 23

²⁷ Dagen, lørdag 9. november, 2013, side 11 BILAG 24

Nytt søksmål

Og det skal bli mer rettslig støy. 28. november kan vi melde at styreleder Herskedal som tidligere ble rost for sin innsats av Finn Henrik Friis Larsen, nå blir saksøkt av skolens grunnlegger. Friis Larsen krever Herskedal personlig for over 4,5 millioner kroner. Grunnlaget er at FHFL finner «en del uttalelser gjort av styreleder Øystein Herskedal meget injurierende og meget skadelig for meg som person og min framtid», som han skriver i anmeldelsen.

Han benevner omtalen han har fått i forbindelse med OIBC-saken som «denne offentlige forfølgelse av meg». Han viser da både til opplysninger gitt til mediene, Kunnskapsdepartementet og Nokut.

Herskedal repliserer med å hevde at FHFL «driver sitt spill i kulissene» og sender andre, det vil si sin sønn Richard, i striden for seg. ØSH er ikke i tvil om at FHFLs plan er å komme tilbake «i en kontrollerende posisjon» ved OIBC.²⁸

FHFLs erstatningssak blir henlagt av politiet før jul. Dagen får vite dette noe senere og melder om henleggelsen 4. januar 2014.²⁹

Tap i tingretten

Etter mislykkede forsøk på megling avviser tingretten kravet mot OIBCs ledelse om omstøting av styrets vedtak om skolens organisasjonsform, hvem som skal være årsmøte, hvem som skal sitte i styret og hvem som skal eie skolen og så videre.

Styreleder Herskedal mer enn antyder at Finn Henrik Friis Larsen står bak kravet om midlertidig forføyning og ugyldiggjøring av årsmøte- og styrevedtak. Friis Larsen benekter dette overfor Dagen.³⁰

Trekker seg

Tross nederlaget i tingretten, gir ikke Finn Henrik Friis Larsen opp kampen. Idet de fleste sikter seg inn mot julefred og roligere dager, er det klart for nye kapitler i OIBC-dramaet. Først i romjula blir jeg klar over at både rektor Simon Friis Larsen og styreleder Herskedal har trukket seg.

Bakgrunnen er et forlik med de tre saksøkerne med Richard Larsen i spissen. Mens den delen av den rettslige tvisten som handler om å få omstøtt styrevedtakene er tapt i retten, kan FHFL og hans redskaper nå innsette sitt eget styre.

«Saksøkerne begjærte at styre og årsmøtevedtak fattet 23. og 24. oktober skulle kjønnnes ugyldige og at det saksøkerne kalte «det lovlige styret», med styreleder Herskedal samt Molina og Torres, måtte innkalles på nytt så viktige saker kunne behandles om igjen. Krav om rettslig forføyning ble avvist i Nedre Romerike Tingrett, men hovedkravet ble opprettholdt av saksøkerne – fram til forliket 20. desember», skriver vi på årets siste lørdag.³¹

Herskedal begrunner avgangen med at det ville være umulig å få jobbe både med det offentlige krav slik at skolen komme på rett kjøll og å kjempe mot Finn Henrik Friis Larsen og hans allierte i rettsapparatet. Med Herskedals avgang, fant heller ikke Simon Friis Larsen det mulig å fortsette.

28 Dagen, torsdag 28. november, 2013, side 11 BILAG 25

29 Dagen, lørdag 4. januar, 2014, side 4 BILAG 27

30 Dagen, lørdag 30. november, 2013, side 12 BILAG 26

31 Dagen, lørdag 28. desember, 2013, side 4-5 BILAG 28

Nokuts rapportutkast var på dette tidspunktet kjent for skoleledelsen. Det var framlagt for skoleledelsen 2. desember og konkluderte med at OIBCs utdanningstilbud ikke lenger kunne godkjennes.

Skolen hadde ifølge rapportutkastet «...i liten eller ingen grad drevet den utdanningen de i sin tid fikk godkjent».

Tilbakeholdt tilskudd, lokk på informasjonen

Nyåret fortsetter like dårlig for OIBC. 8. januar får skolen på nytt beskjed om at tilskuddet for 2014 tilbakeholdes.

Richard Larsen er nå blitt styreleder, mens Paul Atina Omayio er blitt daglig leder. Dette er informasjon Dagen bare får ut via bakveier. OIBCs ledelse gjør seg i denne fasen omtrent fullstendig utilgjengelig.

Personer ansatt i Simon Friis Larsens tid som rektor, får beskjed om at de ikke lenger trengs ved skolen – og elevene vet fortsatt lite om hva som venter dem. Skoleledelsen har knapt informert dem om innholdet i dramaet som kan velte hele utdannelsen deres. De fleste kan lite norsk og følger derfor knapt nok med i pressen.

Godkjenningen glipper, kroken på døra

Og 2014 blir ikke et bedre år etter hvert for OIBC. Torsdag 13. februar trekker Nokut tilbake skolens godkjenning på bakgrunn av den endelige revisjonsrapporten.

Det framkommer at skolens tilbud står til stryk på 14 av 17 punkter. Bare bygningene og annen infrastruktur for ståkarakter.

– Et alvorlig tillitsbrudd, fastslår
Nokuts direktør overfor Dagen.³²

Det indikeres at Oslo

International Bible College kanskje aldri har drevet etter forutsetningene for godkjenning og statstilskudd, og Nokut mener det ikke finnes lignende tilfeller hverken innenfor fagskolefeltet, som OIBC sogner til, eller høyskolesektoren.

Det blir nå Nokuts oppgave å gi elevene tilbud på et annet lærested og å unngå at de blir skadelidende.

Gjennom artikler 22. februar³³ og 28. februar³⁴ belyser vi den uvisse situasjonen elevene nå er kommet i.

Krampetrekninger

Fram mot konkursen gjør OIBC-ledelsen noen siste krampetrekninger i et forsøk på å berge skuta. 7. mars³⁵ skriver vi at «OIBC vil ha omkamp for å rette opp feil». Kilden er et brev til Nokut fra styreleder Richard Larsen.

Da har skolen allerede fått endelig beskjed om at tilskuddet til drift ikke vil bli utbetalt og at det ikke vil bli gitt noen frist for å rette opp de mange feilene. Nokut har nemlig ingen tro på at skolens nåværende ledelse er i stand til å gjennomføre dette.

MF overtar

14. mars³⁶ skriver vi at det er Menighetsfakultetet (MF) som overtar ansvaret for de 122 OIBC-

32 Dagen, mandag 17. februar, 2014, side 8 BILAG 29

33 Dagen, lørdag 22. februar, 2014, side 6-7 BILAG 30

34 Dagen, fredag 28. februar, 2014, side 12 BILAG 31

35 Dagen, fredag 7. mars, 2014, side 6 BILAG 32

36 Dagen, fredag 14. mars, 2014, side 7 BILAG 33

studentene og vil tilby dem å ta eksamen i juni.

Finn Henrik Friis Larsen har vi en stund omtalt som OIBCs virkelige leder. Han har vunnet makten tilbake. Problemet nå er at han ikke har noen skole å styre.

Overfor Dagen hevder han at MF ikke vil kunne gi «hans» studenter en godkjent fagskoleutdannelse, men OIBC sier seg likevel villig til å samarbeide med MF til beste for ungdommene som trodde de skulle få en god utdannelse ved OIBC.

Nokuts klagenemnd avviser 18. mars OIBCs anke på sitt vedtak om å trekke godkjenningen.

Slutten

På den siste dagen i mars 2014 signerer styreleder Richard Larsen oppbudsbegjæringen for Oslo International Bible College.

«OIBC kastet kortene, begjærer seg konkurs», står det i Dagens oppslag inne i avisen 1. april.³⁷ 25. juni er eksamensresultatene for de tidligere OIBC-studentene klare. Det er ikke særlig oppløftende lesning.

Bare drøyt halvparten av dem består eksamen på MF.

– Resultatet er ikke sjokkerende, men ganske dårlig, mener studiedekan Atle Ottesen Sjøvik.³⁸

Han fastslår at flere av studentene nok var mer interessert i å skaffe seg lovlig opphold i Norge enn i å studere. Akkurat det kan være en tråd å forfølge når det gjelder flere bibelskoler enn OIBC...

• Hvor mye arbeidstid og eventuell fritid er brukt på prosjektet?

Dette har jeg vondt for å svare presist på, og jeg har ikke ført noen logg. Men ut fra mengden artikler vil jeg anslå at det kan ha vært brukt et par månedsverk på dette. Da har jeg neppe overdrevet.

Fritiden er det bare i liten grad tært på, men jeg har i noen få tilfeller jobbet på ukurante tidspunkter, delvis helt frivillig, delvis av pur nødvendighet. Arbeidsgiver har ikke presset meg her, men enkelte kilder kan det ha vært vanskelig å få i tale i vanlig kontortid.

Arbeidsgiver har heller ikke presset på for å få mer stoff om OIBC. Det er heller jeg som har argumentert for at vi måtte følge saken helt i mål, selv om noen sikkert var i ferd med å gå lei av OIBC som lesestoff.

• Spesielle erfaringer du vil nevne?

Det er spesielt å oppleve at man blir oppringt privat og forsøkt presset av hovedpersonen i en maktkamp om en kristen undervisningsinstitusjon.

Videre er det en bisarr opplevelse at styreleder ved OIBC var svært vanskelig å få i tale, ikke bare daglig leder.

Kritikken av vår journalistikk er også merkelig når man vet at OIBC hadde journalistikk som et av sine fag.

• Hva er konsekvensene av vår journalistiske innsats i OIBC-saken?

Dagen skal neppe ta all ære for at skolen ble nøye ettergått i sømmene, men vi velger å tro på Nokuts signaler om at «ulike presseoppslag også har hatt betydning for beslutningen om å starte en grundig gjennomgang av alle sider ved skolens drift».

Videre kan vi anta at oppmerksomheten mot flere norske bibelskoler og deres drift er blitt større etter den omfattende oppmerksomhet OIBC har fått.

SKUPingen

Som debutrapport betraktet er dette dokumentet trolig langt unna å være en fullkommen tekst.

For å rekke leveringsfristen har jeg kuttet noen hjørner, bedt noen bønner og håpt på det beste. Jeg

³⁷ Dagen, tirsdag 1. april, 2014, side 1 BILAG 1 og side 7 BILAG 35

³⁸ Dagen, onsdag 25. juni, 2014, side 4-5 BILAG 36

får be dem som skal lese framstillingen, betrakte den og undertegnede på mildeste måte.

Jeg har etter beste evne, på et par lange ettermiddager og en sen kveld i januar – selvsagt ikke en halvtime for tidlig – gjort mitt for rekapitulere mitt eget arbeid med én bestemt sak over et tidsspenn på 22 måneder.

Det jeg ikke skjønnte før jeg gjøv løs på rapporten, var hvor mye jeg hadde produsert på nesten to år, hvor omfattende saken tross alt var og hvor mange problemstillinger som dukker opp når du skal gjenfortelle til og med et forløp du selv kjenner ganske godt fra før. Det er alltid noe som må utelates, og det er ikke gitt at du alltid ser hva du burde tatt med.

Strevet med rapporten forteller sin egen historie om utfordringene i et ganske gjennomsnittlig og ikke nødvendigvis oppsiktsvekkende journalistliv. Kanskje var det nyttig, både for meg, for kolleger i avisen og pressekorpsset, for avisens lesere og sågar for den forholdsvis lille, men likevel så mangfoldige kristne sektoren i det norske samfunnet.

Det er alltid noe å lære – for den som vil.

Oslo, torsdag 15. januar, 2015

Stein Gudvangen

kirke- og kristenlivsjournalist

Dagen

Navn på journalisten: Stein Gudvangen

Tittel på prosjektet: Oslo International Bible College

Fullstendig liste over samlet publisering med tittel, dato og medium:

- 30. august, 2012: Bibelskole i hardt vær
- 31. august, 2012: Saumfarer bibelskolens økonomi
- 4. september, 2012: Til sak for å få igjen pengene sine
- 5. september, 2012: Forlik strandet i Regnbuen-saken
- 6. september, 2012: Regnbuen fraskrev seg gjeld på «farsemøte»
- 7. september, 2012: – Jeg kan ikke noe for det
- 4. oktober, 2012: Regnbuen tapte i tingretten
- 12. oktober, 2012: Holder tilbake Regnbuen-tilskudd
- 22. oktober, 2012: Tilskudd utbetales, fortsatt tilsyn
- 7. desember, 2012: Legger trolig ned menigheten
- 2. april, 2013: Lite å hente i Regnbuen-konkurs
- 12. april, 2013: Lønnet ansatte, betalte ikke gjeld
- 2. mai, 2013: Truet med å saksøke
- 3. mai, 2013: Jan-Aage Torp inn i nytt OIBC-styre
- 29. mai, 2013: Ny OIBC-ledelse skylder på avgått styre
- 29. august, 2013: Friis Larsen-familien får full kontroll
- 7. september, 2013: Kraftig kritikk mot OIBC-ledelsen
- 13. september, 2013: Styret turde ikke sparke Friis Larsen
- 12. oktober, 2013: Familiesplid og tillitssvikt i OIBC
- 4. november, 2013: – Uryddig prosess i OIBC-styret
- 8. november, 2013: Bror står mot bror og far mot sønn i OIBC
- 9. november, 2013: OIBCs drift «ikke å tråd med formålet»
- 28. november, 2013: Friis Larsen krever millionerstatning
- 30. november, 2013: OIBC-styret fikk fullt medhold i tingretten
- 28. desember, 2013: Drepende kritikk, ledelsen går av

- 4. januar, 2014: Friis Larsen får neppe noen erstatning
- 17. februar, 2014: Kroken på døra etter «alvorlig tillitsbrudd»
- 22. februar, 2014: Håp for frosne studenter?
- 28. februar, 2014: Studenter i klemme etter OIBC-kollaps
- 7. mars, 2014: OIBC vil ha omkamp for å rette opp feil
- 14. mars, 2014: MF får ansvaret for OIBC-studentene
- 1. april, 2014: Omstridt bibelskole begjærer seg konkurs (forsidetittel)
- 1. april, 2014: OIBC kaster kortene, begjærer seg konkurs (artikkel)
- 25. juni, 2014: Høy strykprosent blant OIBC-elever

Redaksjon og redaksjonsadresse, samt tlf.nr.:

Dagen, hovedkontor: Fjøsangerveien 45, Bergen
Postboks 2394 Solheimsviken, 5824 Bergen
Dagens Oslo-kontor: Rosenkrantz´ gate 21

Journalistens (eller kontaktpersons) adresse og telefonnummer.

Telefon hovedkontor: 5555 9700
Telefon sjefredaktør: 930 11 433
Telefon nyhetsredaktør: 901 50 073
Telefon Stein Gudvangen: 400 27 228